

VELKOPÁTEČNÍ KŘÍŽOVÁ CESTA / 3. 4. 2026

Ambity Poutního kostela sv. Jana Nepomuckého

Žďár nad Sázavou

Na znamení začíná schola zpívat úvodní zpěv. Před oltářem je umístěn kříž a u něj z každé strany svítilna. Přichází kněz a předstoupí před kříž. Pronese úvodní modlitbu. Po ní asistence vezme kříž a svítilny a utvoří se průvod. V pořadí kříž a svítilny, asistence a kněz, schola a ostatní. Odchází se k obrazu prvního zastavení křížové cesty.

Úvodní modlitba

Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého.

Odp.: Amen.

Hle, dřevo kříže! Tento večer, večer Velkého pátku, církve ukazuje světu dřevo kříže. Ježíšovo bezduché tělo bylo ve spěchu snato a ještě před setměním uloženo do hrobu. Na Kalvárii zůstává holý kříž. Zůstává dřevo posvěcené tělem a krví Vykupitele, oltář, na kterém byl obětován Beránek Boží, jenž snímá hříchy světa.

Křížová cesta se stává výmluvnou vzpomínkou na všechny kříže, které neseme. Vložme je do této křížové cesty... kříže které každého z nás táhnou k zemi. Kříže nepokojů a válečných konfliktů ve světě, kříže našich rozbitých vztahů v rodinách, mezi námi navzájem, v církvi a farnostech, kříže nemoci, kříže všech, kdo trpí na těle i na duchu.

Chceme prosit za uzdravení a odstranění či ulehčení všech těchto křížů. Křížů našeho života.

Pane Ježíši Kriste, Ty jsi z lásky k nám podstoupil potupnou cestu utrpení a smrti na kříži, abys nás vykoupil z moci hříchu a smrti. Dnes chceme rozjímat o Tvé křížové cestě ve spojení s Tvými věrnými služebníky Janem Bulou a Václavem Drbolou, kteří Tě s odvahou následovali až k mučednické smrti. Prosíme Tě, otevři naše srdce, abychom hlouběji pronikli do tajemství Tvé lásky a naučili se nést svůj kříž s odevzdaností a nadějí. Dej nám sílu, abychom Ti zůstali věrní i v nejtěžších zkouškách života, a veď nás po cestě svatosti, kterou nám svými životy ukázali Jan a Václav

Klaníme se ti, Kriste, prameni naděje. Ó kříži, buď zdrav, jediná naděje! Amen.

Jak se všichni shromáždí u zastavení, zpívá se sloka písně (kanc. 074). Následně lektor oznámí příslušné zastavení. Kantor zpívá zvolání „Hle kříž...“ Lektoři dál pokračují v četbě rozjímání. Na závěr každého zastavení se všichni společně modlí: „Otče náš“. Schola zpívá: „Ježíši, tichý Beránku“...(kanc. 075)

Všichni zpíváme:

1. Prv-ní za-sta-ve-ní věr-ně při-po-mí-ná,
co vše způ-so-bi-la na-še těž-ká vi-na.
Člo-věk Bo-ha sou-dí, Bůh to ti-še sná-ší,
z hlou-bi srd-ce pla-tí ce-nu spá-sy na-ší.

První zastavení - Ježíš je odsouzen k smrti

S: Hle kříž, na kterém umřel spasitel světa.

V: Klaníme se ti Pane Ježíši Kriste a děkujeme ti.

Z evangelia podle Matouše (Mt 27,22–23.26):

„Pilát jim řekl: „Co mám tedy udělat s Ježíšem, kterému se říká Mesiáš?“ Všichni volali: „Ukřižovat ho!“ On však řekl: „A co udělal zlého?“ Ale oni křičeli ještě víc: „Ukřižovat ho!“ Tu jim propustil Barabáše, ale Ježíše dal zbičovat a vydal ho, aby byl ukřižován.“

Meditace:

Pilát, ačkoliv si byl vědom Ježíšovy nevinoty, podlehl nátlaku davu a ze strachu o svou pozici ho odsoudil k smrti. Nespravedlivý rozsudek, který zpečetil Ježíšův osud. Strach vydat svědectví pravdě vždy vede ke smrti nevinných. Podobně se i Jan a Václav stali oběťmi zmanipulovaného soudního procesu, ve kterém sehrál svoji roli strach mnohých z pravdy. Komunistický režim, který se snažil vymýt náboženství a umlčet církve, je falešně obvinil z velezrady a návodu k vraždě. Jejich „proviněním“ byla věrnost Kristu, kněžskému poslání a odmítnutí podřídit se totalitní ideologii. Byli si vědomi rizika, ale neustoupili. Naplnila se na nich slova žalmisty: „Všichni, kdo mě nenávidí, si spolu o mně šeptají a vymýšlejí proti mně špatné věci.“ (Žl 41,8)

Modlitba:

I my můžeme ve svém životě zakoušet nespravedlnost a soudy. Dej nám, Pane, sílu tomu čelit s velkou odevzdaností a trpělivostí. Pomoz nám, abychom se nebáli stát na straně pravdy.

Všichni: Otče náš...

075 – Ke všem zastavením

Je - ží - ši, ti - chý Be - rán -
ku, smi - luj se nad ná - mi.

Ježíši, tichý Beránku, smiluj se nad námi.

Všichni zpíváme:

2. Za hřích, jehož já jsem neuměl se zříci, / na smrt Pána vydal vladař nevěřící. /
Nestačilo ani kruté zbičování, / pod břemenem kříže Kristus Pán se sklání.

Druhé zastavení - Ježíš bere na svá ramena kříž

K: Hle kříž, na kterém umřel spasitel světa.

O: Klaníme se ti Pane Ježíši Kriste a děkujeme ti.

Z evangelia podle Matouše (Mt 27,27–31):

„Vojsko místodržitele vzalo Ježíše do vládní budovy. Svlékli ho, oblékli mu šarlatový plášť, upletli korunu z trní a dali mu ji na hlavu, do pravé ruky mu dali rákos, klekali před ním a posmívali se mu: „Buď zdráv, židovský králi!“ Plivali na něj, brali mu rákos a bili ho po hlavě. Když se mu naposmívali, svlékli ho z pláště, oblékli mu jeho šaty a vyvedli ho, aby ho ukřižovali.“

Meditace:

Začátek křížové cesty každého člověka je vždy spojen s otázkou: „Obejmeš tento kříž a poneseš jej?“ Při pohledu na životy Jana a Václava si všimneme, že kříž a těžkosti nebyly až v závěru jejich života. Ale stejně jako my prožívali různé každodenní kříže, větší i menší. I díky jejich příkladu si tak můžeme znovu uvědomit, že je potřeba nést malé kříže, aby nás nepřekvapily ty větší. Díky přijetí kříže neztratili oba kněží i v těžkostech vyrovnanost a vnitřní pokoj.

Modlitba:

Přijímáš, Pane, kříž a objímáš ho. Stává se součástí Tvé cesty pro naše vykoupení. Na tuto cestu jsi pozval také učedníky a zveš na ni i nás: „Kdo chce jít za mnou, ať zapře sám sebe, vezme svůj kříž a následuje mě!“ (Mk 8,34) Pomoz nám, Pane, nést naše kříže s láskou a trpělivostí.

Všichni: Otče náš..

Ježíši, tichý Beránku, smiluj se nad námi.

Všichni zpíváme:

3. Neunese tíhu kříže potupného, / protože lpí na něm hříchy světa všeho. / Na kolena klesá za všechny, kdo hřeší, / za ně znovu vstává k pouti stále těžší.

Třetí zastavení

Pán Ježíš padá poprvé pod křížem

K: Hle kříž, na kterém umřel spasitel světa.

V: Klaníme se ti Pane Ježíši Kriste a děkujeme ti.

Z knihy proroka Izaiáše (Iz 53,4–6):

„On však nesl naše choroby, obtížil se našimi bolestmi, a my jsme se domnívali, že je raněn, ubit Bohem a pokořen. Ale on byl proboden pro naši nevěrnost, zdeptán pro naši nepravost. Na něho dopadl trest za náš pokoj, jeho jizvami jsme uzdraveni.“

Meditace:

Naše pády mohou představovat slabosti a hříchy. Ale také životní situace, se kterými se musíme vypořádat. Jan a Václav se rozhodli žít své povolání bez ohledu na to, jakou cestou je Pán povede. Byli otevřeni přijmout všechny pády – i ten první. A s každým překonaným pádem rostla vytrvalost v jejich povolání. Jedině díky ní mohli obdržet od Boha na konci své životní cesty splnění Božího slibu: korunu vítězství.

Modlitba:

Tvůj první pád, Pane, nám může připomínat naše počáteční neúspěchy a protivenství na cestě za Tebou. Jsme ochotni Tě následovat, ale někdy nám přijde, že čím víc se Ti chceme darovat, tím častěji se objevují úskalí. Ne vždy rozpoznáme, že je to pozvání k vytrvalosti. V listu Židům jsme vybízeni: „Potřebujete vytrvalost, aby se vám, až vykonáte Boží vůli, dostalo splnění slibu.“ (Žid 10,36) Prosíme, Pane, ať si uvědomujeme, že jsi stále s námi – i když zažíváme slabost, selhání a pochybnosti. Když se cítíme vyčerpaní, bezmocní nebo zrazení, dej nám sílu znovu povstat a jít dál a začít růst ve vytrvalosti.

Všichni: Otče náš...

Ježíši, tichý Beránku, smiluj se nad námi.

Všichni zpíváme:

4. Ach, kdo změří bolest matky, která vidí / syna zmučeného tupou zlobou lidí! / Je to i mé záští, rouhání a pýcha, / pro něž matka svatá nad svým synem vzdychá.

Čtvrté zastavení - Ježíš se setkává se svou Matkou

K: Hle kříž, na kterém umřel spasitel světa.

O: Klaníme se ti Pane Ježíši Kriste a děkujeme ti.

Z evangelia podle Lukáše (Lk 2, 34–35.51)

„Simeon jim požehnal a Marii, jeho matce, řekl: „On je určen k pádu a k povstání mnohých v Izraeli a jako znamení, kterému se bude odporovat – a tvou vlastní duši pronikne meč –, aby vyšlo najevo smýšlení mnoha srdcí.“ A jeho matka uchovávala všechna tato slova ve svém srdci.“

Meditace

Maria byla na Ježíšově cestě velkou oporou a nejen to. Spolu s ním trpěla a jejím srdcem pronikl meč, jak předpověděl Simeon: „I tvou vlastní duši pronikne meč – aby vyšlo najevo smýšlení mnoha srdcí.“ (Lk 2,35) I utrpení Václava a Jana bylo doprovázeno nejbližšími věrnými. Při rozsudku smrti se chtěl s Václavem setkat jeho tatínek – marně. Když dostal trest smrti Jan, usilovala jeho matka Marie o to, aby její syn dostal milost. Požádala prezidenta republiky Klementa Gottwalda i jeho manželku. Psala také Nejvyššímu soudu. Bezvýsledně. Večer před popravou měla možnost se se synem setkat a rozloučit. Při tomto setkání Jan svoji maminku povzbuzoval a utěšoval. „Sbohem maminko, sejdem se v nebi.“ Není pochyb, že Jan i Václav pocítovali podporu naší nebeské Matky.

Modlitba

Svatá Maria, zůstala jsi věrná. Tak jako jsi uvěřila, když ti anděl zvěstoval to neuvěřitelné

– že se staneš Matkou Nejvyššího – tak jsi věřila i v hodině jeho největšího ponížení. A právě v hodině kříže, ses stala Matkou všech věřících. Panno Maria Bolestná, buď naší Přímluvkyní a Ochránkyní na naší cestě.

Všichni: Otče náš...

Ježíši, tichý Beránku, smiluj se nad námi.

Všichni zpíváme:

5. I když sám se katům Kristus neprotiví, / mají strach, že kříž svůj nedonese živý. / Šimona z Cyreny rázně přinutili / Pánu dopomoci k tajemnému cíli.

Páté zastavení -Šimon z Kyrény pomáhá Ježíši nést kříž

K: Hle kříž, na kterém umřel spasitel světa.

O: Klaníme se ti Pane Ježíši Kriste a děkujeme ti.

Z evangelia podle Matouše (Mt 27, 32; 16, 24)

„Když vycházeli, potkali člověka z Kyrény jménem Šimon. Toho přinutili, aby mu nesl kříž.

Ježíš řekl svým učedníkům: „Kdo chce jít za mnou, zapři sám sebe, vezmi svůj kříž a následuj mě.““

Meditace

Římští vojáci přinutili Šimona z Kyrény, aby pomohl Ježíši nést kříž. Šimon se zpočátku zdráhal, ale nakonec se stal nástrojem Boží prozřetelnosti. Václav byl farníky vnímán jako obětavý kněz, který byl otevřený k pomoci a zároveň vynikal tichostí a skromností. Stejně tak i Jan se daroval těm, které mu Bůh posílal. Jeho služba byla doprovázená otevřeností a radostnou povahou.

Modlitba

Obětovat se a stát se darem pro druhé je výzva pro každého z nás. Uvažujme nad tím, jak my můžeme pomáhat druhým nést jejich kříže. Může to být modlitbou, slovem útěchy, praktickou pomocí. Nebojme se být Šimony z Kyrény pro ty, kdo to potřebují. Pamatujme, že i malá pomoc může mít velký význam. Prosme o otevřené srdce, abychom viděli potřeby druhých. Uvědomme si, že pomáhat druhým znamená pomáhat samotnému Kristu. Vzpomeňme na Ježíšova slova: „Cokoli jste udělali pro jednoho z těchto mých nejposlednějších bratří, pro mne jste udělali.“ (Mt 25,40).

Pane, pomáhej nám sloužit těm, kdo trpí, i když to bude v rozporu s našimi plány a sympatiemi. Dej nám poznat, že je vždy milost moci pomáhat nést kříž druhých a že tím kráčíme po cestě spolu s tebou. Dej nám, Pane, prosíme, dar chtít se obětovat pro druhé.

Všichni: Otče náš...

Ježíši, tichý Beránku, smiluj se nad námi.

Všichni zpíváme:

6. Jiná duše vroucí, nikým nevolaná, / stírá krev a špínu z tváře Krista Pána. / Kéž jak Veronice v bílou roušku kdysi, / navždy nám Pán vtiskne do srdce své rysy.

Šesté zastavení - Veronika podává Ježíši roušku

K: Hle kříž, na kterém umřel spasitel světa.

O: Klaníme se ti Pane Ježíši Kriste a děkujeme ti.

Z knihy proroka Izaiáše (Iz 53, 2–3)

„Neměl vzhled ani důstojnost, abychom ho obdivovali, ani krásu, abychom po něm toužili. Byl v opovržení a opuštěný lidmi, muž bolesti, zkoušený nemocemi, jako ten, před nímž si lidé zakrývají tvář; v opovržení – a my jsme si ho nevážili.“

Meditace

Veronika, statečná žena, se prodrala davem a podala Ježíšovi roušku, aby si otřel tvář. Tato služba pro ni znamenala cestu k překonání sebe sama. Ježíš byl vnímán jako zločinec a nebylo žádoucí, aby mu někdo pomáhal. K Janovi a posléze Václavovi se dostala smyšlená zpráva, že by bylo potřeba vyzpovídat arcibiskupa Berana, který má být převeden přes hranice. Oba brali toto sdělení vážně a byli ochotni přistoupit na tuto výzvu. Byla to pro ně cesta k překonání sebe sama v kněžské službě. Nebojme se výzev, které v našem životě přicházejí, i když to bude provázeno nejistotou a obavami. A přemýšlejme o tom, jak můžeme my být Veronikou pro druhé. Jak můžeme utírat slzy trpícím, projevovat jim soucit a lásku. Možná bude někdy potřeba jít proti proudu.

Modlitba

Pane, dej nám čisté srdce, které je schopno spatřit tvou přítomnost ve světě. Prosme proto o odvalu a statečnost, abychom se nebáli svědčit o Kristu svým životem. A nezapomínejme, že v každém člověku můžeme vidět Kristovu tvář. Svatý Jan píše: „Každý, kdo miluje, je zrozen z Boha a poznává Boha.“ (1 Jan 4,7). Pane, dej nám odvalu ke skutkům lásky.

Všichni: Otče náš...

Ježíši, tichý Beránku, smiluj se nad námi.

Všichni zpíváme:

7. Opuštěný pastýř nevěrného stáda / v samé městské bráně znovu těžce padá, / za krutost a křivdy, za zrady a zlobu / i za tajné hříchy obílených hrobů.

Sedmé zastavení - Ježíš podruhé padá pod křížem

K: Hle kříž, na kterém umřel spasitel světa.

O: Klaníme se ti Pane Ježíši Kriste a děkujeme ti.

Z Knihy nářků (Nár 3, 1-2. 9. 16): „Jsem muž, který zakusil bídu pod holí jeho hněvu. Zavedl mě do temnot, kde není světla. Mé cesty obehnal zdmi z kamene, moje stezky překazil. Zuby mi obrousil štěrkem, sytě mě nakrmil popelem.“

Meditace:

Ježíš, vyčerpaný a zbavený sil, znovu padá pod tíhou kříže. Jeho utrpení se stupňuje, ale on se nevzdává. Druhý pád nám může připomínat opakující se těžkosti, které nás sráží. Kněžské životy našich služebníků Jana a Václava byly provázeny různými a opakujícími se překážkami. V roce 1949 dostali kněží pokyn, aby 19. června přečetli Oběžník katolickému duchovenstvu a věřícímu lidu. I přes to, že byli od čtení odrazováni členy národního výboru, oba ho přečetli. Jan k němu dokonce připojil svůj komentář. Za to mu byla udělena vysoká pokuta a byl odsouzen k měsíci vězení. I když byl nakonec omilostněn, jednalo se o manipulativní krok. Přes různé překážky se oba nenechali odradit a zůstali věrní svému poslání.

Modlitba:

I my prožíváme ve svých životech různé překážky, které nás mohou uvádět do pochybností. Důležité je, abychom se nenechali zlomit, ale vždy se vzchopili a šli dál. Prosme o sílu a vytrvalost, abychom se nenechali přemoci zoufalstvím. Hledejme oporu v Kristu, který vstal z mrtvých a přemohl hřích a smrt. Uvědomme si, že Boží milosrdenství je větší než naše slabosti. Vzpomeňme na slova svatého Pavla: „Neboť když jsem slabý, právě tehdy jsem silný.“ (2 Kor 12,10). Pane, dej nám sílu, kterou potřebujeme na naší cestě.

Všichni: Otče náš...

Ježíši, tichý Beránku, smiluj se nad námi.

Všichni zpíváme:

8. Nářek žen ho zdvíhá z trýznivého pádu, / Pastýř naposledy mluví k svému stádu: / Šetřte svoje slzy pro své vlastní viny, / plačte nad svým městem a nad svými syny.

Osmé zastavení - Ježíš napomíná plačící ženy

K: Hle kříž, na kterém umřel spasitel světa.

O: Klaníme se ti Pane Ježíši Kriste a děkujeme ti.

Z evangelia podle Lukáše (Lk 23, 28-31): „Ježíš se k nim obrátil a řekl: „Jeruzalémské dcery, neplačte nade mnou, ale plačte samy nad sebou a nad svými dětmi. Přejdou totiž dny, kdy řeknou: Blaze neplodným, lůnům, které nerodily, a prsům, které nekojily. Tehdy začnou volat k horám: Padněte na nás! a kopcům: Přikryjte nás! Neboť dělají-li tohle se zeleným stromem, co se stane se suchým?“

Meditace:

Ženy z Jeruzaléma pláčou nad Ježíšem, jehož utrpení je pro ně těžko přijatelné. Jejich projev lítosti a soustrasti je lidsky pochopitelný. Ježíš jim však ukazuje nový pohled na bídu a bolest, a to na rovině duchovní. Je dojemné, jak náš Pán i v takové bolesti myslí na dobro těchto žen a ukazuje jim, co je podstatné. Když byli Jan a Václav mučeni a čekali na popravu, dokázali tyto těžké chvíle prožívat s odevzdaností. Dokonce nezapomínali na své blízké. Z dopisů na rozloučenou, které mohl Jan napsat, vyčteme jeho starostlivost

o druhé. Jako kdyby chtěl vyjádřit: „Neplačte nade mnou.“ A ohledně toho, co je v životě opravdu podstatné, se vyjádřil v jiném dopise, když napsal: „Člověk Boha nikdy dost nemiluje, a to je jediné, čeho musí litovat.“

Modlitba:

Pane, plačícím ženám jsi mluvil o pokání, o dni soudu, kdy budeme stát před tvou tváří. Voláš nás, abychom zanechali podceňování zla, kterým se falešně uklidňujeme, jen abychom mohli dál žít svůj starý život. Ukazuješ vážnost naší odpovědnosti, varuješ před nebezpečím, že se před soudem ocitneme s prázdnými rukama. Obrát nás, dej nám nový život a ať v těžkých chvílích neztrácíme smysl pro to, co je opravdu důležité, a co má přesah pro věčný život. Dej nám, Pane, takovou víru.

Všichni: Otče náš...

Ježíši, tichý Beránku, smiluj se nad námi.

Všichni zpíváme:

9. Cestu kamenitou Pán svou krví světlí; / až pod samou horou stihne ho pád třetí. / Jenom láska Boží, jež nám zhynout nedá, / i při tomto pádu Krista opět zvedá.

Deváté zastavení - Ježíš padá potřetí pod křížem

K: Hle kříž, na kterém umřel spasitel světa.

O: Klaníme se ti Pane Ježíši Kriste a děkujeme ti.

Z knihy Nářků (Nár 3, 27–32)

„Je pro člověka dobré, když nese své jho od mládí. Ať osamocen sedí a mlčí, vždyť mu je on vložil. Ať do prachu sklání svá ústa – snad ještě je naděje. Ať nastaví tvář tomu, kdo ho bije, a sytí se potupou. Neboť Pán nezavrhne navždy... I když zarmucuje, přece se smilovává – ve své nesmírné lásce.“

Meditace

Ježíš na pokraji svých sil padá potřetí pod křížem. Tento třetí pád může představovat okamžiky, které v nás mohou vyvolávat beznaděj. Může se jednat o zvlášť těžké situace často provázené silnými pokušeními k malomyslnosti. I Jan a Václav museli zažívat ve vězení chvíle pokušení beznaděje, kdy se zdálo, že už nemají sílu jít dál. Přesto se nevzdali své víry a stále věřili zaslíbením, které nám dává náš Pán. Byli si vědomi, jak je důležité vytrvat ve věrnosti až do konce. Navzdory všemu tomu, co jako by křičelo: „Bůh vás opustil!“

Modlitba

Uvědomme si, že i my ve svém životě zažíváme tyto chvíle, kdy se cítíme úplně vyčerpaní a bezmocní. Prosme o sílu a vytrvalost, abychom se nenechali přemoci zoufalstvím. Hledejme oporu v Kristu, který vstal z mrtvých a přemohl hřích a smrt. Připomeňme si, že Boží milosrdenství je nekonečné. Vzpomeňme na slova žalmisty: „I kdybych šel temnotou rokle, nezaleknu se zla, vždyť ty jsi se mnou.“ (Žl 23,4). Prosíme Tě, Pane, ať vytrváme ve věrnosti až do konce pozemského života

Všichni: Otče náš...

Ježíši, tichý Beránku, smiluj se nad námi.

Všichni zpíváme:

10. O vše oloupený hříšníky a katy, / ztrácí Pán i chudé, zkrvavené šaty. / Neskryje nás oděv prostý ani drahý: / jak se nahý zrodil, zemře člověk nahý.

Desáté zastavení - Ježíšovi svlékají šaty

K: Hle kříž, na kterém umřel spasitel světa

O: klaníme se ti Pane Ježíši Kriste a děkujeme ti.

Z evangelia podle Matouše (Mt 27, 33–36)

„Došli na místo zvané Golgota, to znamená Lebka. Dali mu pít víno smíchané se žlučí; když je však okusil, nechtěl pít. Když ho ukřižovali, rozdělili si jeho šaty losem. Pak se posadili a hlídali ho.“

Meditace

Vojáci zbavili Ježíše šatů, potupili ho a vystavili ho posměchu davu. Ježíš snáší toto ponížení s tichostí a odevzdaností. Oba kněží zažili ve svém životě ponížení

a nepochopení. Když Václav sloužil v Bučovicích, akční výbor Národní fronty ho popsal jako muže s pošramocenou pověstí. Poté, co Jan přečetl již jmenovaný oběžník a přidal k němu komentář, byl odsouzen za přečin pobuřování a přestupek šíření poplašné zprávy. Nehledě na množství lživých článků v Rudém právu a jiných novinách vydaných po jejich odsouzení.

Modlitba

Můžeme se zamyslet nad tím, jak prožíváme okamžiky pokoření a ponížení. A také, jestli nejsme někdy i my těmi, kteří snižují důstojnost druhého. Prosme o pokoru a lásku, abychom dokázali vidět v každém člověku Boží obraz. Každý člověk má svou důstojnost, ať už je jakýkoliv. Vzpomeňme na slova apoštola Pavla: „Vy všichni jste totiž Boží děti skrze víru v Ježíše Krista, vy všichni, pokřtění v Krista, oblékli jste se v Krista.“ (Gal 3,26-27). Dej nám to, Pane, poznat a pochopit

Všichni: Otče náš...

Ježíši, tichý Beránku, smiluj se nad námi.

Všichni zpíváme:

11. Na kmen sukovitý, oltář lásky Boží, / klade se Král světů se svým věncem z hloží. / Jeho údy svaté, proniknuté hřeby, / jsou most nad propastí, jenž nás vede k nebi.

Jedenácté zastavení - Ježíše přibíjejí na kříž

K: Hle kříž, na kterém umřel spasitel světa.

O: Klaníme se ti Pane Ježíši Kriste a děkujeme ti.

Z evangelia podle Matouše (Mt 27, 37–42):

„Nad jeho hlavu dali nápis s obviněním: ‚Toto je Ježíš, král židovský.‘ S ním ukřižovali i dva zločince, jednoho po pravici a druhého po levici. Kolemjdoucí ho uráželi, potřásali hlavami a říkali: ‚Ty, který boříš chrám a za tři dny ho znovu postavíš, zachraň sám sebe! Jsi-li Syn Boží, sestup z kříže!‘ Podobně se mu posmívali i velekněží, zákoníci a starší: ‚Jiné zachraňoval, sám sebe nemůže zachránit. Je-li králem Izraele, ať nyní sestoupí z kříže, a uvěříme v něho.‘“

Meditace:

Ježíš je přibit na kříž. Na nástroj smrti a utrpení. Jeho ruce a nohy jsou probodeny hřeby. Jeho tělo vystoupilo na vrchol utrpení. Po zatčení byli Jan a Václav krutě mučeni. Dosvědčují to mimo jiné i svědectví těch, kteří byli v jejich blízkosti. Popsali, jak celá věznice nespala, když mučili Václava, a že celou noc byl slyšet jeho nářek. A Jan přišel při vyšetřování o přední zuby. Po vynesení rozsudku čekal ve vazbě půl roku, než ho popravili.

Modlitba:

I my jsme někdy „přibíjeni na kříž“ – utrpením, nemocí, nespravedlností, ztrátou blízkých. Vzpomeňme si tehdy na Ježíše a na tyto dva statečné kněze, kteří přijali Boží vůli, i když to nebylo jednoduché. Vše, co přichází, dokážeme unést díky síle od Boha. Síle, která nás uschopňuje více milovat, více trpět. Nebojme se být mučedníky lásky, abychom naplnili přikázání lásky. A jak říká sám Pán: „Nikdo nemá větší lásku než ten, kdo za své přátele položí svůj život.“ (Jan 15,13). Ať máme, Pane, stále otevřené srdce pro Tebe, který jsi láska.

Všichni: Otče náš...

Ježíši, tichý Beránku, smiluj se nad námi.

Všichni zpíváme:

12. Ale dřív, než ten most šťastně překročíme, / pro náš věčný život Pán smrt časnou přijme; / když tvé první Ano, Matko, svatá Panno, / dozní v těžký povzdech: Již je dokonáno.

Dvanácté zastavení - Ježíš na kříži umírá

K: Hle kříž, na kterém umřel spasitel světa.

O: Klaníme se ti Pane Ježíši Kriste a děkujeme ti.

Z evangelia podle Jana (19, 19–20):

„Pilát dal napsat nápis a připevnil ho na kříž. Stálo tam: „Ježíš Nazaretský, král židovský.“ Tento nápis četlo mnoho Židů, protože místo ukřižování bylo blízko města, a byl napsán hebrejsky, latinsky a řecky.“

Z evangelia podle Matouše (27, 45–50.54):

„Od dvanácté hodiny nastala tma po celé zemi až do třetí hodiny odpoledne. Kolem třetí hodiny zvolal Ježíš mocným hlasem: „Eli, Eli, lema sabachthani?“ – „Bože můj, Bože můj, proč jsi mě opustil?“ Ti, kdo to slyšeli, řekli: „Volá Eliáše.“ Jeden z nich vzal houbu, namočil ji do octa a podával mu ji na rákosu. Ostatní říkali: „Počkejme, uvidíme, jestli přijde Eliáš.“ Ježíš však znovu zvolal mocným hlasem a vydechl naposled. Když setník a jeho vojáci viděli zemětřesení a co se dělo, velmi se vyděsili a řekli: „On byl skutečně Boží Syn!“

Meditace:

Na kříži Ježíš ukazuje největší lásku a oběť a vydává svůj život za spásu světa. Jeho poslední slova byla: „Dokonáno jest!“ Životní pouť Václava skončila popravou oběšením na dvoře jihlavské věznice 3. srpna 1951 ráno po páté hodině. Byl vyrovnaný a smířený. Jan byl popraven 20. května 1952 v podobný čas. Dozorkyně, která se události účastnila, byla ohromena, s jakým pokojem šel na popraviště. Ve svém dopisu na rozloučenou adresovaném sestře a švagrovi Jan napsal: „Kéž Vás Bůh sílí a potěší! Věřím v jeho dobrotu i v jeho spravedlnost! Věřte také a pevně. Na všechny Vás jsem mnoho myslel, za všechny se modlil. Bůh Vás opatruj.“

Modlitba:

Pane Ježíši Kriste, i dnes zažíváme zatemnění Boha, kdy tvá tvář je zahalena utrpením světa. Ale právě z kříže jsi se zjevil jako Vítěz. Pomoz nám tě rozpoznat i v hodinách temnoty. Dej, ať tobě věříme i tehdy, když svět temní a ať usilujeme o takový život, aby byl svědectvím o Boží lásce. I v těžkých chvílích můžeme být nástroji pokoje a naděje pro tento svět.

Všichni: Otče náš...

Ježíši, tichý Beránku, smiluj se nad námi.

Všichni zpíváme:

13. Vše je dokonáno, matka nese břímě: / mrtvé tělo syna chová na svém klíně. /
Všechny hříchy světa, všechnu jeho spásu / chová na kolenou do skonání časů.

Třinácté zastavení - Ježíše snímají z kříže

K: Hle kříž, na kterém umřel spasitel světa.

O: Klaníme se ti Pane Ježíši Kriste a děkujeme ti.

Z evangelia podle Matouše (27, 54–55):

„Když setník a ti, kdo s ním střežili Ježíše, viděli zemětřesení a co se dělo, velmi se vyděsili a řekli: „On byl opravdu Boží Syn.“ Tam byly i ženy, které ho následovaly z Galileje a obsluhovaly ho.“

Meditace:

Ježíšovo mrtvé tělo je snato z kříže a položeno do náruče jeho Matky. Marie, Matka bolestná, tiskne k sobě svého Syna, v němž se zhmotnila oběť nejvyšší. Stejně jako Marie přijímá mrtvé tělo svého Syna, tak i církvev přijímá oběť každého svého věrného služebníka. Skrze tyto oběti je také posvěcována a očišťována, když ještě putuje po této zemi k nebeskému království. Po smrti obou kněží zůstala bolest a smutek v srdcích jejich blízkých. Nevěděli, jaký měla jejich smrt smysl. Dlouhé roky po těchto událostech zůstal v lidech zasetý strach a málokdo měl odvahu vůbec o jejich životech a závěru života mluvit. Ti, co měli podíl na jejich smrti, se domnívali, že jejich kauza je skončena

Modlitba:

I v našem životě mohou nastat spletité situace, u kterých nebudeme vidět řešení a bude nám připadat, že zlo zvítězilo, že život byl zmařen. Pán nás ale povzbuzuje: „Já jsem světlo světa. Kdo mě následuje, nebude chodit v temnotě, ale bude mít světlo života.“ (Jan 8, 12). Kéž, Pane, neztrácíme důvěru ve Tvá zaslíbení i v těch nejtěžších situacích. Ať se nebojíme položit svoji oběť do Tvé náruče, za Tvou církvev.

Všichni: Otče náš...

Ježíši, tichý Beránku, smiluj se nad námi.

Všichni zpíváme:

14. Ti, kdo za života při svém Pánu stáli, / mrtvé tělo nesou do kalvarské skály. / Za tu službu lásky, co mu prokázali, / brzy je oslaví Kristus zmrtvýchvstalý.

Čtrnácté zastavení - Ježíše ukládají do hrobu

K: Hle kříž, na kterém umřel spasitel světa.

O: Klaníme se ti Pane Ježíši Kriste a děkujeme ti.

Z evangelia podle Matouše (27, 59–61):

„Jozef vzal tělo, zavinul je do čistého plátna a uložil do nového hrobu, který si vytesal ve skále. Ke vchodu přivalil velký kámen. Byla tam Marie Magdaléna a druhá Marie, sedící naproti hrobu.“

Meditace:

Pár věrných s velkou úctou uložilo Ježíšovo tělo do hrobu. Smutek a beznaděj zahaly jejich srdce. I životy Jana a Václava skončily násilnou smrtí. Jejich těla byla zpopelněna a nebyla možnost ani projevit jim úctu a rozloučit se. Zdá se, že všechno skončilo, že smrt zvítězila. Ale hrob není konec, ale začátek nového života. Vědomí, že Ježíš vstal z mrtvých, je základem naší víry a příslibem věčného života. Na tomto zastavení si připomínáme, že i naše osobní kříže, utrpení a každý projev lásky má přesah do věčnosti.

Modlitba:

Příklad věrnosti a oběti obou kněží kéž povzbuzuje další generace křesťanů a oni se nám tak stávají inspirací k následování Krista. Jsme zváni pohřbívat své staré já, své hříchy, své slabosti, abychom mohli vstát k novému životu v Kristu. Věříme, že smrtí nic nekončí, ale že nás čeká věčný život s Bohem. „Já jsem vzkříšení a život. Kdo věří ve mne, i když umřel, bude žít.“ (Jan 11,25) Dej, ať se staneme svědky tvého vzkříšení.

Všichni: Otče náš...

Ježíši, tichý Beránku, smiluj se nad námi.

Závěrečná modlitba

Vydali jsme se s vírou po stopách křížové cesty. Naše zraky znovu hleděly na utrpení

a úzkost, které Ježíš musel podstoupit ve chvíli velké bolesti, která byla vrcholem jeho pozemského poslání. Ježíš umírá na kříži a leží v hrobě. Velký pátek, prostoupený lidským žalem a zbožným mlčením, se končí v tichu rozjímání a modlitby. Až se budeme vracet do svých domovů jako ti, kteří byli svědky Ježíšovy oběti, také se bijme v prsa (srov. Lk 23,48), a uvažujme o tom, co se stalo. Copak lze zůstat lhostejnými před smrtí Syna Božího? Pro nás a pro naši spásu se stal člověkem a zemřel na kříži.

Obraťme se v tento den ke Kristu; zastavme se a rozjímejme jeho kříž. Kříž je zdrojem nesmrtelného života, je školou spravedlnosti a pokoje, universálním odkazem odpuštění a milosrdenství, je trvalým důkazem obětující se nekonečné lásky, která vedla Boha k tomu, aby se pro nás stal člověkem.

Toto je pravda Velkého pátku: na kříži nám Pán vrátil důstojnost, která nám patří, a učinil nás adoptivními dětmi Boha, který nás stvořil ke svému obrazu a podobě. Zůstaňme tedy před Křížem. Ó Kriste, ukřižovaný Králi, daruj nám pravé poznání Tebe, radosti, po níž toužíme, lásky, která naplní naše srdce, žíznící po nekonečnu. Takto Tě prosíme dnes večer, Ježíši, Synu Boží, jenž jsi zemřel pro nás na Kříži a třetího dne vstal z mrtvých.

Děkujeme Ti za dar života a svědectví víry Tvých služebníků Jana Buly a Václava Drboly. Prosíme, dej, ať jejich příklad statečnosti a věrnosti posiluje i nás na naší cestě. Ať se nebojíme odvážných činů lásky. Dej, ať nikdy nezapomeneme, že po kříži přichází vzkříšení a že Tvá láska je silnější než smrt. Skrze Krista, našeho Pána. Amen

Závěrečné požehnání

*Schola zpívá
závěrečný zpěv.*

